

Klimatförändringar

Europaparlamentets resolution om klimatförändringar

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det tolfte mötet i konferensen för parterna till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP 12) och det andra mötet i partskonferensen i dess funktion som möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 2), som båda hölls i Nairobi i Kenya den 6–17 november 2006,
- med beaktande av dess tidigare resolutioner om klimatförändringar, särskilt resolutionerna av den 16 november 2005 om seger i kampen mot den globala klimatförändringen¹ och den 26 oktober 2006 om EU:s strategi för Nairobi-konferensen om klimatförändringar (COP 12 och COP/MOP 2)²,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ”Att begränsa den globala klimatförändringen till 2 grader Celsius – Vägen framåt mot 2020 och därefter” (KOM(2007)0002),
- med beaktande av den formella slutsats som antogs i Paris den 2 februari 2007 vid det tionde sammanträdet i IPCC:s arbetsgrupp I som ett bidrag till IPCC:s fjärde utvärderingsrapport, som innehåller en redogörelse för den nuvarande kunskapen om de mänskliga och naturliga faktorerna bakom klimatförändringarna samt en prognos för framtidens klimatförändringar,
- med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen och av följande skäl:
 - A. Den senaste tidens extrema väderfenomen såsom den förödande stormen Kyrill har intensifierat debatten om klimatförändringar.
 - B. Ett enda extremt väderfenomen kan inte hänföras direkt till klimatförändringar, men det går inte att bortse från faktumet att många vetenskapsmän ser en koppling mellan den ökande styrkan i väderfenomenen och klimatförändringarna.
 - C. Nya vetenskapliga rapporter ger skäl att frukta att de klimatförändringar som redan pågår kommer att påskyndas på grund av olika former av ”positiva återkopplingar”.
- 1. Europaparlamentet understryker hur angeläget det är att vidta konkreta åtgärder på global nivå för att hantera klimatförändringarna, och att politiskt ledarskap behövs för att driva processen framåt.

¹ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 120.

² Antagna texter, P6_TA (2006)0460.

2. Europaparlamentet välkomnar det faktum att både Europeiska kommissionen och rådets nuvarande ordförandeskap har satt klimatförändringar högst upp på sina politiska agendor.
3. Europaparlamentet uppmanar EU att behålla sin ledande roll i förhandlingarna med siktet inställt på ett internationellt regelverk för perioden efter 2012 och att upprätthålla en hög ambitionsnivå i de framtida förhandlingarna med dess internationella partner.
4. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att visa beslutsamhet när det gäller att hantera klimatförändringarna och presentera mätbara framsteg i fråga om utsläppsminskningar av växthusgaser samt uppfylla nationella och internationella mål för utsläppsreducering.
5. Europaparlamentet håller med om att EU:s utsläpp av växthusgaser – 14 procent (enligt den fjärde nationalrapporten från Europeiska gemenskapen till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring) – kan verka lågt, men menar att om man mäter utsläppen per person är EU:s andel bland de högsta i världen. För att minska dessa skillnader påminner parlamentet kommissionen och medlemsstaterna om deras åtaganden enligt Kyotoprotokollet och Marrakechavtalen för att på så sätt garantera komplementaritet vid användningen av flexibla mekanismer.
6. Europaparlamentet betonar behovet av att öka takten betydligt på de internationella förhandlingarna om regelverket för perioden efter 2012 så att det inte uppstår något glapp mellan Kyotoprotokollets första och andra åtagandeperiod och ge det internationella samfundet tid att planera för de åtgärder som krävs. Parlamentet påminner också om sitt krav på en överenskommelse före slutet av 2008 och allra senast 2009.
7. Europaparlamentet betonar att EU bör utgå ifrån att en internationell överenskommelse om ett regelverk om klimatförändringar för perioden efter 2012 kommer att nås och basera sin strategi på detta antagande. Det är för tidigt att i detta skede diskutera en backup-strategi i det fall ingen internationell överenskommelse skulle nås.
8. Europaparlamentet påminner, precis som i sina ovannämnda resolutioner av den 16 november 2005 och den 26 oktober 2006, om att EU:s strategi om klimatförändringar måste baseras på följande viktiga mål, vilket även kommissionen delvis erkänner i sitt meddelande:
 - i) världens årsmedeltemperatur får inte öka med mer än 2°C i förhållande till förindustriell tid,
 - ii) Före 2020 skall de totala utsläppen ha minskat med 30 procent i alla industriländer i förhållande till 1990 års nivå och före 2050 skall en minskning på omkring 60-80 procent ha nåtts.
9. Europaparlamentet beklagar bristen på tydlighet i kommissionens energi- och klimatpaket när det gäller målet för utsläppsminskningar av växthusgaser för 2020 och framhåller att en total 30-procentig minskning för alla industriländer är nödvändig om man skall ha en rimlig chans att nå EU:s mål att inte låta årsmedeltemperaturen öka med mer än 2°C.
10. Europaparlamentet vidhåller att EU måste basera alla inre politiska strategier och åtgärder på målet om att senast 2020 ha uppnått en 30-procentig minskning jämfört med

1990 års nivåer.

11. Europaparlamentet understryker att om en internationell överenskommelse om en 30-procentig minskning av utsläppen av växthusgaser i alla industrialiserade länder skall nås får Europeiska unionen inte endast lägga fokus på miljöpolitik, utan även på utrikespolitik, internationell handelspolitik samt på viljan att förändra efterfrågan på energi och andra naturresurser. Detta bredare perspektiv måste därför finnas med i debatten om strategin för att uppnå det ovan nämnda målet.
12. Europaparlamentet anser att ekonomiskt utvecklade medlemsstater har exporterat en stor mängd av sin energi- och naturresurskrävande verksamhet och teknik till mindre utvecklade länder, där samma verksamhet kanske orsakar högre utsläpp av växthusgaser. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att utforma en politik för att förhindra ett sådant agerande.
13. Europaparlamentet vidhåller att industriländerna har ett särskilt ansvar i hanteringen av världens klimatförändringar. Parlamentet uppmanar därför parterna enligt bilaga I till FN:s ramkonvention om klimatförändringar att uppfylla sina befintliga åtaganden och sätta upp ambitiösa mål för en andra åtagandeperiod efter 2012. Vidare uppmanar parlamentet de industriländer som inte har ratificerat Kyotoprotokollet att tänka om, att vidta kraftiga nationella åtgärder och att spela en aktiv roll i framtida internationella förhandlingar med målet att medverka till den framtida klimatförändringsstrategin.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka möjligheterna att anta gränsanpassningsåtgärder för handeln för att utjämna de eventuella kortsiktiga konkurrens fördelar som producenter i industriländer utan koldioxidrestriktioner skulle kunna få.
15. Europaparlamentet upprepar sitt förslag att se över systemet med utsläppshandel för att harmonisera fördelningsmetoden på basis av riktmärkning och auktioner. Parlamentet föreslår att den kostnadsfria utdelningen av utsläppscertifikat reduceras och att medlemsstaterna låter de pengar som genereras exempelvis via auktioner gå tillbaka till berörda medborgare och företag.
16. Europaparlamentet håller med kommissionen om att de länder som inte ingår i bilaga I till FN:s ramkonvention om klimatförändringar måste delta mer i processen, men betonar att utvecklingsländerna inte kan behandlas som ett block och insatser som görs av eller i ett utvecklingsland måste differentieras utifrån landets särskilda situation. Vidare understryker parlamentet att de minst utvecklade länderna inte skall behöva göra några åtaganden.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i syfte att skapa lika förutsättningar på internationell nivå, överväga förslag om sektorsspecifika mål för energiintensiva exportindustrier i länder som inte gjort några bindande åtaganden om utsläppsminskningar. Dessa skall fungera som komplement till de bindande utsläppsmålen för industriländerna.
18. Europaparlamentet betonar att energipolitik är en mycket viktig del i EU:s globala klimatförändringsstrategi. Diversifierade förnybara energiresurser och en övergång till den mest energieffektiva tekniken, som kräver lite eller ingen koldioxid, kan avsevärt bidra till utsläppsminskningar och samtidigt garantera ett minskat externt energiberoende.

19. Europaparlamentet anser att den nuvarande ineffektiviteten hos många elkraftverk är en viktig orsak till problemen med den globala uppvärmningen och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag där medlemsstaterna åläggs att se till att den energi som frigörs som en biprodukt vid elproduktion nyttiggörs genom kraftvärmeteknik.
20. Europaparlamentet anser att energieffektivitet är ett område där det finns stora möjligheter för utsläppsminskningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta ambitiösa åtgärder och mål på detta område och undersöka möjligheten att gå längre än kommissionens förslag på ett mål om 20 procent.
21. Europaparlamentet anser att energieffektiviteten i medlemsstaterna kan öka och onödig energikonsumtion undvikas med ett välbalanserat nationellt skatte- och ersättningssystem.
22. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att noga undersöka möjligheten att inrätta ett EU-omfattande skattesystem som syftar till att främja en koldioxidsnål ekonomi genom att uppmuntra användning av bästa tillgängliga teknik och bästa tillgängliga produktionsprocesser samt mer hållbara konsumtionsmönster.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden genom att vidta lämpliga åtgärder för att garantera ett snabbt genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om ombyggnaders energiprestanda¹, som trädde i kraft den 4 januari 2003. De kostnadseffektiva besparingarna inom byggnadssektorn skulle då kunna uppgå till 22 procent. Kommissionen uppmanas därför att inleda förfaranden mot de medlemsstater som ännu inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att genomföra direktiv 2002/91/EG.
24. Europaparlamentet framhåller att transportsektorn står för den största ökningen av energikonsumtionen. Hela 25 procent av EU:s koldioxidutsläpp kommer från vägtransporter. Parlamentet efterlyser därför ett uppsving för kollektivtrafiken samt bindande åtgärder för transportsektorn, inklusive flyget, så att denna sektor gör lika omfattande utsläppsminskningar som andra sektorer fram till 2020, och en utveckling av mer integrerade och grönare offentliga transportmedel som respekterar miljön och naturresurserna.
25. Europaparlamentet framhåller det akuta behovet att minska koldioxidutsläppen från bilar och kräver därför att kommissionen inför ett bindande mål på 120 gram per kilometer senast 2012 för nya personbilar som säljs i EU.
26. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att utsläpp från flyg- och sjötransport skall ingå i de internationella åtagandena för minskade växthusgaser för perioden efter 2012 och uppmanar till förnyade ansträngningar att införa flygbränsleskatter i EU och globalt.
27. Europaparlamentet konstaterar att förslaget om ett bindande mål för att fram till 2020 öka andelen förnybar energi i EU:s energimix till 20 procent är en bra utgångspunkt, men anser att detta mål bör höjas till 25 procent av EU:s energimix.
28. Europaparlamentet noterar bristen på sektorsvisa bindande mål för förnybara energikällor och påpekar att sådana mål skulle leda till de minskningar av växthusgasutsläppen som

¹ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

krävs för att hantera klimatförändringarna. Kommissionen uppmanas att, som ett komplement till det allmänna målet, föreslå att medlemsstaterna (text utgår) presenterar sektorsspecifika mål för förnybara energikällor, framför allt i samband med elproduktion, uppvärmning och kylning, under beaktande av den specifika situationen i respektive land, något som föreslås i konsekvensbedömningen i färdplanen för förnybar energi (KOM(2006)0848).

29. Europaparlamentet påpekar återigen att förnybara energikällor för uppvärmning och nedkylning på ett kostnadseffektivt sätt skulle kunna minska koldioxid och beroendet av fossila bränslen. Parlamentet beklagar att kommissionen inte har lagt fram något förslag till direktiv för att främja förnybara energikällor för uppvärmning och nedkylning, vilket man hade lovat parlamentet, men konstaterar att kommissionen fortfarande planerar rättsliga åtgärder på området.
30. Europaparlamentet håller fast vid sina rekommendationer till förslag om användning av förnybara energikällor för uppvärmning och nedkylning som man framförde i sin resolution av den 14 februari 2006¹.
31. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om ett bindande minimimål för biobränslen på 10 procent av alla fordonsbränslen 2020, men anser att även ett mål på 12,5 % vore realistiskt och önskvärt. Parlamentet understryker vikten av en hållbar produktion av biobränslen. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa ett certifieringssystem och standarder (exempelvis teknisk lagstiftning) som medger hållbar produktion av biobränslen och som skall tillämpas både på biobränslen som produceras i EU och på sådana som importeras dit.
32. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen tar fasta på den viktiga roll som fossila bränslen kan spela på medellång sikt och möjligheten till ytterligare undersökningar för att minska deras kolintensitet i enlighet med 2°C-målet i samband med koldioxidutsläpp. Parlamentet anser att detta bland annat bör innefatta en kontinuerlig modernisering och förbättring av deras effektivitet, utveckling av en ny generation anläggningar, vidareutveckling av en effektiv och ekonomisk metod för avskiljning och lagring av koldioxid i samband med kol, gas och olja – i enlighet med besluten vid den europeiska teknikplattformen för kraftverk för fossila bränslen med nollutsläpp – samt avlägsnande av hinder som uppstår till följd av EU-lagstiftning. Parlamentet erkänner den roll som teknik för avskiljning och lagring av koldioxid spelar för minskningen av växthusgasutsläppen.
33. Europaparlamentet stöder förslaget till energipartnerskap med Afrika. Ett liknande partnerskap bör dock även bildas med Kina och Indien, men man bör tänka på den mycket snabba ökningen av växthusgaser i dessa länder. Det finns ett trängande behov av att hjälpa dessa länder med kapacitetsuppbyggnad och investeringar i energieffektiv teknik som kräver lite eller ingen koldioxid (förnybara energikällor bör beaktas särskilt). Parlamentet insisterar dock på att EU arbetar med berörda regioner för att stoppa skogsskövling i tropiska regnskogar och istället uppmuntra skogsplantering och återbeskogning. Vidare föreslår parlamentet att energisamarbetet med Ryssland, Ukraina, länderna i Nordafrika och länderna runt Kaspiska havet skall intensifieras.

¹ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 115.

34. Europaparlamentet anser att betydande insatser för att minska utsläpp kan gå hand i hand med en ekonomisk utveckling – detta är till och med ett absolut krav för en hållbar ekonomisk utveckling under de närmaste årtiondena. Parlamentet påminner om att miljöteknik kan ge Europeiska unionen en konkurrensfördel samtidigt som den bidrar till utsläppsminskning. Parlamentet noterar därför att miljöteknik intar en central plats i en hållbar utvecklingsstrategi i linje med EU:s åtaganden enligt Kyotoprotokollet och Lissabonstrategin.
35. Europaparlamentet lyfter fram de ekonomiska och sociala kostnaderna samt hälsokostnaderna som är konsekvensen av att ingenting görs. Dessa siffror tas bland annat upp i tidskriften Stern om klimatförändringarnas kostnader. Dessutom påminner parlamentet om att passivitet skulle kunna ge skador som motsvarar 5–20 procent av den globala BNP-tillväxten per år. Kostnaden för en bra klimatpolitik och investeringar i ren teknik skulle däremot endast uppgå till omkring 0,5–1 procent av den globala årliga BNP-tillväxten fram till 2050, och då har inte de positiva effekterna på hälsa och miljö tagits med i beräkningen. Parlamentet konstaterar att både risken för negativa miljöeffekter och kostnaderna för att begränsa utsläppen kommer att öka om man inte agerar nu.
36. Europaparlamentet konstaterar att klimatförändringarna orsakar allvarliga miljöproblem som kräver omedelbara åtgärder från EU och internationellt håll. Parlamentet anser att huvudparten av EU:s energi senast år 2050 måste komma från kolfria resurser eller produceras med teknik som förhindrar utsläpp av växthusgaser och där tonvikten ligger på energibesparingar, effektivitet och förnybara energikällor. Det finns därför ett behov av att utarbeta en tydlig färdplan för att uppnå detta mål. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja de europeiska klimatmålen och målen om försörjningstrygghet genom att ställa upp ambitiösa men realistiska mål för energiteknik med mycket låga eller inga koldioxidutsläpp samt koldioxidneutral energiteknik, som skall tillgodose 60 % av EU:s elbehov senast 2020.
37. Europaparlamentet anser att forskning inom detta område bör främjas och tydliga resultatmål bör antas för att uppmuntra utvecklingen och användningen av bättre och miljövänligare teknik.
38. Europaparlamentet vidhåller att en minskning av de globala utsläppen inte får leda till andra hot, såsom spridning av kärnenergi eller terrorism. Därför anser parlamentet att kärnkraft fortfarande skall ligga utanför mekanismen för ren utveckling och det gemensamma genomförandet och andra mekanismer som syftar till att belöna utsläppsreducering i utvecklingsländerna.
39. Europaparlamentet uppmantrar europeiska medborgare att delta på ett betydligt mer direkt sätt i de utsläpsbegränsande åtgärderna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att intensifiera sina insatser för att öka medvetenheten om situationens allvar och informera privatpersoner om vilken roll de kan spela för att hejda klimatförändringarna.
40. Europaparlamentet uppmanar återigen Europeiska unionen och dess medlemsstater att anta en ambitiös strategi för tekniska partnerskap med och överföringen av ren teknik till utvecklingsländerna för att hjälpa dem att utveckla sin ekonomi och höja levnadsstandarden på ett mer hållbart sätt.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera hur klimatförändringarna har påverkat den ökade marktemperaturen, den minskade nederbörden och grundvattenstatusen. Parlamentet anser att det är särskilt viktigt att studera effekterna av den minskade arealen odlingsmark som en källa för biomassa och kolupptag. En viss praxis i fråga om jordbruksförvaltning är nödvändig.
42. Europaparlamentet uppmanar alla berörda utskott och delegationer att samarbeta om klimatförändringar så att industri- och energipolitik, transport, jordbruk, forskning och utveckling samt andra initiativ är bättre koordinerade med målsättningarna för klimatförändringar. Klimatförändringar bör också regelbundet tas upp på interparlamentarisk delegationsnivå och i samband med den transatlantiska lagstiftningsdialogen.
43. Europaparlamentet uppmanar de tre ordförandeskapen (Tyskland, Portugal och Slovenien) att se till att frågan om klimatförändringar ges prioritet och att de politiska åtagandena och antalet internationella parter i processen samtidigt ökar på internationell nivå.
44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, med en begäran om att resolutionen skall spridas till alla parter som inte är medlemmar i EU.